

Peaaegu nagu kass.

Kes on tuhkur

Tuhkur ehk tõhk (*Mustela putorius*) on kärplaste sugukonda kuuluv kiskja. Elutseb Euroopas metsades, põlluservadel, asulais jm. Eestis tavaline. Poegi harilikult 4–6, harva 12. Sööb närilisi ja linde.

Valgetuhkur ehk frett arvatakse olevat tuhku albinootiline vorm. Teda peeti Vahe-mere maades koduloomana juba enne kassi, ta oli hiirte, rottide ja metsikute küülikute hävitaja.

Allikas: Eesti Entsüklopeedia

Tuhkur kodus

Kui soovite lemmikuks tuhkrut, siis enne tema kojutoomist...
 ● kontrollige, kas ruumides pole seinapragu või auku, kuhu tal õnnestuks sisse pugeda ja ära kaduda;
 ● eemaldage põrandalt või tuhku hüpekaugusest/-kõrgusest lillepotid;
 ● pange jalanõud kindlasse kohta;
 ● sättige mööbel nii, et loomake ei saaks ronida aknalauale, söögilauale, kappide/riiulite otsa, kust tal oleks kõrge kukkuda;
 ● seadke sisse puur või pesa.

Tuhkrut võite pidada vabalt nagu kassi või hoida teda osa päevast puuris. Puuri mõningane kasutamine sisendab loomale distsipliini ning samas on see mugav pererahvale. Tuhkur peab oma aktiivsuse ja seltskondlikkuse tõttu iga päev mitu tundi vabalt liikuma.

Tuhkur vajab: pesa magamiseks, liivakasti, joogipudelit, söögikaussi; mängimiseks torusid, tunneleid, palle (mitte kummist, neid võib ta sööma hakata); jalutamiseks sobivad traksid ja rihm, reisimiseks transpordipuur.

Loomal tuleb regulaarselt lõigata küüsi, vajadusel teda pesta ja puhastada ta kõrvu.

Liivakast võiks olla igas toas, kus tuhkur käib. Üldjuhul teeb isegi väike kutsikas väikesel territooriumil (nt puuris) oma hädad kasti, kuid suure toa puhul võib alguses juhtuda, et ta ei suuda vajaliku kiirusega orienteeruda ning häda maandub, kuhu juhtub. Väikest tuhkrupoega tuleks pidevalt jälgida ja vajaduse tekkimisel ta liivakasti panna.

Tuhkruga pole kohustuslik õues käia,

Vitamiinigeel on Tikri lemmikmaius.

Aura tutvub kotiga seestpoolt.

kuid seda võib teha igal aastaajal, sõltuvalt ilmast. Tingimus on, et ta oleks vaksineeritud. Õues pole hea viibida väga niiske ja märja ilmaga. Looma-

kesel on lühikesed jalad, mistõttu ta võib kergesti läbi vettida ning külmetuda. Talveks kasvatab tuhkur endale paksu ja koheva kasuka, nii et külma ta ei karda.

Tuhkrud, kes on võetud pere lemmikuteks, tuleb steriliseerida/kastreerida.

Tuhkur ei ole nagu koer, kelle jooksuaeg kestab teatud aja. Kui emane ei saa paaritatud, võib ta surra aneemiasse või põletikesse, sest lõputu indlemine kurnab organismi. Operatsioon vähendab ka looma iseloomulikku lõhna. Steriliseeritud/kastreeritud tuhkur on mõnus ja rahulik seltsiline, kes armastab palju mängida, kuid kergesti ei ärritu.

Allikas: www.ferret.ee